

מסורת הש"ס

המקום (לקמן כא: ב) גי
המקום והלכתי ושאר
פוסקים איפסא כגון
דקיימא ברשות היחיד וקא
מתנגלג ואמי מרבי' להי'
ועי' א' ולקמן כד:
ד' ולקמן לב: ונד:
ס' ולקמן ק"ב כ"ט מב:
כ"ב קמ': מטעות לד:
ו' ומפני פ"ה א' כ"ב
נא: ח' ופי' צ"ח המדרג
שטח משמש על מורה.
כ"ה בערוך: ט' ולקמן
בב:

גילוי הש"ס

גם לא הוית' גבן
בארמא. ונחם דף ג
פ"ב:

הגרות הגר"א

[א] ותי' ד"ה זו אין כי
אפי' בחזק ט"ו. גיב אכל
הר"ף ותי' מפני דה"ג
ויח' ותי' א"ש:

מוסף רש"י

בעשה מהלכת ברבוצה
פטורה. דלא היה לה
לרצות כהני' וכל המטה
ופל אחר וזהו כי פטור
(קמח כ"ג). בתחומא.
נמי מדרש' עלון סוף
המקום היו כדי שיכלו ללא
שם נכמת מן העניות
שמשכי' ושנ"ב כ"ב א"ג.

רבינו חננאל

ההוא ברחא פ"ה א"ל
וירא שפיר עי'ם דהוא
לפאת אפומא דדנא סריך
סליק אבל לפתח ותרביה
לדנא ותיב רבא לתווייה
זוק. שאל מאי טעמא
כיון אורח'י לאכיל
לפאת אורחיה נמי לרבי'ם
ולפסיק. אמר אילפא
בהמה ברשות הרבים
משטה צוארה ואכלה מעל
גבי תרתייה חייבת מיט'
גבי חברתה בחצר הניזק
דמי לימא מסיימא ליה כי'
ונתתא אמר ר' הושעיה
בהמה ברשות הרבים
הלכה ואכלה פטורה
אורחיה ואלן ברשות
הרבים פטורה. עמיה
ואכלה חייבת אבל אם היה
נשוק אפי' עמיה ואכלה
בקפוצת ואוכלת מקום
גבוה שאינו חשוב כהי'ד
שאני' יכולה לאכיל
כשהיא מהלכת וכיון שלא
שיטרה בעלה אפסגה
ואכלה חייבת אבל אם היה
נשוק אפי' עמיה ואכלה
פטורה דהיינו אורחיה. בעי
ר' דקיא מתנגלג מיהו כגון
ר' דקיא ברשות היחיד וקא
מתנגלג ואמי מרבי' להי'
הרבים לרשות היחיד מאי
בזר עיקרה אולינן ופטור
או בזר הניזק חייב. ותיב
תי' דהני ר' ימאי משני'
בביתו בפנים ומקצתו
בחוץ כו'. ודחי' לה
ומתרינן לה הכי אימא
על מה שבפנים חייבת
על מה שבחוץ פטורה.
איבעית אימא כפתיחה
דאפסתא דנברא דרזי
כלומר אינו שעורין וכיוצא בהן אלא אפסתא ומוטלת כשלא בפנים ובחוץ מה שבפנים רשות הניזק

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

ב.

מתנגלג מהו. פ"ה דמסקפא ליה חי צמר אכילה אולינן וחי
צמר לקימה וקשה דלקמן (דף כא:). גבי כלב שנטל
מרה והלך לגרש שפיעא לן ס' ודאי אכליה בגרש דלמלא דפטור ועוד
דלשון מתנגלג לא משמע הכי ונראה לר"י כגון דקיימי פירות
ברשות הניזק ומנגלגו ואמו לרשות

ההוא ברחא דהוא ליפתא אפומא דדנא סריך
סליק אבלה ליפתא ותרביה לדנא אייביה
רבא אליפתא ודנא גוק שלם מאי טעמא
כיון דאורחיה למיכל ליפתא אורחיה נמי
לסרוכי ולמסקא אמר אילפא א' בהמה
ברשות הרבים ופטרה צוארה ואכלה מעל
גבי חברתה חייבת מאי טעמא גבי חברתה
כחצר הניזק דמי לימא מסייע ליה היתה
קופתו מופשלת לאחוריו ופשטה צוארה
ואכלה נמי בקפוצת ותיב כדאמר רבא בקפוצת
דאמר רבי אישעיא בהמה ברשות הרבים
הלכה ואכלה פטורה עמדה ואכלה חייבת
מאי שנא הלכה דאורחיה הוא עמדה נמי
אורחיה הוא אמר רבא בקפוצת בעי ר' וירא

מתנגלג למהו היכי דמי כיון ר' וירא
ע"עמיר ברשות היחיד וקא מתנגלג ואמי
מרשות היחיד לרה"ר מאי ת"ש דתני רבי
חייא משוי מקצתו בפנים ומקצתו בחוץ אבלה
בפנים חייבת אבלה בחוץ פטורה מאי לאו
מתנגלג ואמי לא אימא אבלה על מה
שבפנים חייבת על מה שבחוץ פטורה
איבעית אימא כי קאמר רבי חייא יבפתיחה
דאפסתא: אבלה כמות וכו': אהייא אמר
רב אכולהו מאי טעמא א"ל המשנה ובא
אחר ושינה בו פטור ושמואל אמר ולא שנו
אלא פירות וירקות אבל כמות וכלים חייבת
וכן אמר ריש לקיש אכולהו ואודא ריש לקיש
למעמיה דאמר ריש לקיש שתי פרות
ברשות הרבים אחת רבוצה ואחת מהלכת
בעמיה מהלכת ברבוצה פטורה רבוצה
במהלכת חייבת ורבי יוחנן אמר לא שנו אלא פירות וירקות אבל כמות
וכלים חייבת לימא רבי יוחנן לית ליה דריש לקיש אפילו בשתי פרות לא
לעולם אית ליה כמות עברי אינשי דמנחי גלמי ומתפחי אבל בהמה לאו
אורחיה: ואם נהנית משלמת (וכו'): וכמה רבה אמר דמי עמיר רבא אמר
דמי שעורים כוול תניא כוותיה דרבה תניא כוותיה דרבא תניא כוותיה
דרבה רבי שמעון בן יוחי אמר אין משלמת: אלא דמי עמיר בלבד תניא
כוותיה דרבא אם נהנית משלמת מה שנהנית כמות אבלה קב או קביים
אין אומרים תשלם דמיהן אלא א"ו אומדין כמה אדם רוצה להאכיל לבהמתו
דבר הראוי לה אע"פ שאינו רגיל ללפיקך אבלה חמין או דבר הרע לה פטורה
א"ל רב חסדא לרמי בר חמא א"ל הוית גבן באורתא בבתחומא דאיבעיא לן
מילי מעלייתא אמר מאי מילי מעלייתא א"ל הדר בחצר ובכירו שלא מדעתו
צריך להעלות לו שכר או אין צריך היכי דמי אילימא בחצר דלא קיימא לאגרא
וגברא דלא עביד למיגר זה לא נהנה וזה לא חסר אלא בחצר דלא קיימא לאגרא
וגברא דעביד למיגר זה נהנה וזה חסר לא צריכא בחצר דלא קיימא לאגרא
וגברא דעביד למיגר מאי מצי אמר ליה מאי חסרתין או דלמא מצי אמר

הא
פטור דהוה לא נהנה שכן כל מקום ששוקו אינו נוהן שבר פסני שהוא
חשוב ותיבא פנים ומבקים

הא
פטור דהוה לא נהנה שכן כל מקום ששוקו אינו נוהן שבר פסני שהוא
חשוב ותיבא פנים ומבקים

עין משפט
גר מצוה

לב א מ"י פ"ג מלכות
מקי ממון הלכה מ
מנן פסין מ' טושי' ח"מ
פי' שלא פסיף ה'
לב ב ב מ"י ש' הלכה י'
ועי' כ"ב שאלין
טושי' שם פסיף א':
לד ד מ"י ש' הלכה ד'
ועי' כהנאות וימ"מ
טושי' שם פסיף י':
לק ה ש' טושי' כהני':
לו ו מ"י ש' הלכה ג'
טושי' שם פסיף ג':
לז ז מ"י ש' הלכה
ג' נ טושי' שם פסיף
פסיף ה':

רבינו חננאל (הש"ך)

החייב. מה שבחצר רשות
הרבים ופטורה. ובעיא דר'
וירא לא אישטיא וירנה
כדון חיקו: מתיב' אבלה
כמות אכליה משלם חצי
זוק. חלקו רב פטור
כפי' דמתי' דקתי' אבל
ברשות הרבים פטור רב
אמר אכולהו פירות וירקות
כמות וכלים כולם דינע
שות ברתי' פטור מאי
טעמא כי זה שהיה כליו
וכמות כהר"י שינה שאין
דרין בני אדם להניחם
ברבים ואם באת בהמה
ורשתי ואכלתי שלא בדרך
הבהמה פטורה. ושמואל
אמר אין שן ורגל
פטורה ברשות הרבים
אלא בפירות וירקות
שכן דרתי אבל אבלה
כמות וכלים כקדן דיינין
ליה שהוה שני חייב
ברתי' פסיקא וימ"ן לן
כשמואל ולא עוד אלא
דר' יוחנן קאי כותיה
ואפי' דריש לקיש קאי
כרב דבריי דחין תן.
אבל בשתי פרות ברשות
הרבים אחת רבוצה ואחת
מהלכת בעמיה מהלכת
ברבוצה פטורה. רבוצה
במהלכת חייבת ל' קיייל
כותי' דהא ר' יוחנן

פטור דהוה לא נהנה שכן כל מקום ששוקו אינו נוהן שבר פסני שהוא
חשוב ותיבא פנים ומבקים

א' ויהי גיב נ' המכיר ז"ל. ב' ע"י לקמן דף ל"ב ע"א דכתיב ריש ותיבא פנים ומבקים